

DIVENOS

DIAGNOS

DIAGNOS

DIAGNOS

DIVENOS

DIAGNOS

SOMMAIO

Hanna Widman

Diagnos

Om A är B så C

<http://oma.50webs.com>

URN:NBN:se-2011-8

Some right reserved: Hanna Widman 2011

första sidan måste vara tom

till hjärnskrotsamlingen!

Dagens diagnoser - välj själv din favoritdiagnos!

- T78.9 Ogyvnnsam effekt, ospecificerad
- F41.3 Andra blandade ångesttillstånd
- R46.5 Fysisk våldstendens
- R46.1 Bizarrt utseende
- R46.2 Märkligt och oförklarligt uppträdande
- R40.2 Koma, ospecificerad
- T62.1 Toxisk effekt av förtärd svamp
- V95.4 Olycka med rymdfarkost med skada på ombordvarande
- W09 Fall från lekredskap på lekplats
- W14 Fall från träd
- Y20 Hängning, strypning och kvävning, med oklar avsikt
- X24 Kontakt med giftiga tusenfotingar (tropiska)
- X37 Katastrofartat oväder
- Y07.3 Misshandel utövad av myndighet
- Y36.4 Krigshandling med skott och andra former av konventionell krigföring
- S26.9 Skada på hjärtat, ospecificerad
- Z55.2 Missanpassning i undervisningen och oenighet med lärare och skolkamrater

Anamnes	Diagnos	Hänvisning	När?
Ingen känd orsak, inga besvär, inget trauma	lugnande besked.	Råd 1	Ej brådskande
har sett prickar i synfältet, inga andra	något verkar konstigt Försvinner eller grumling intensiva smärtor	Det är inte mycket man kan göra annat än att vänta	Inom några dagar
symtom blixtar, krumelur el skugga i synfältet	Det kan vara svårt smärtsamt som tårsubstitut.	Råd 12/ massera näsroten	Inom ett dygn

Journalutdrag 2001

13/7 (rekonstruktion)

Återskapande: Hjärtat är visst lite trött. Och de andra inälvorna också. Jag har tagit på mig mänskodräkten igen. Det känns som om den inte passar riktigt.

Ingen talar med mig förutom jag. Men det är ju alltid något. Och det var länge sedan sist.

17/7 (rekonstruktion)

Avskärmning. Har en glaskupa över huvudet så att det inte ska spricka. Den är ganska tung, men jag tror den är nödvändig just nu.

Äter sol, vatten, sten. Gott. Kroppen tänker inte. Det är bra. Och nätterna är vänliga och matar mig med svaltt mörker.

20/7

Smakade på det artificiella paradiset. Inte så gott. Egentligen ville jag väl inte, men det var så tråkigt allting. Och en inte-god smak är bättre än ingen smak alls. Även om eftersmaken är kallsvettig leda. Några ord tror jag att jag hittade i alla fall. Då var det inte alldeles förgäves.

22/7

Jag känner mig lite för påtaglig. Men annars lugn. Uppfylld av ett tomrum som jag inte vet vad det handlar om. En rätt behaglig känsla.

Sätter på roboten och den utför de programmerade rörelserna. Alltså fungerar den fortfarande. Bra.

Det är så varmt att jag måste ramla ner i älven och flyta med strömmen bit. Bara för att.

23/7 (tror jag)

Saker i kroppen gör ont. Kanske lossnar benen. Eller armarna. Sak samma. Huvudet går ändå sin egen väg.

Skrapar bort alla mina sårskorpor. Blodet har samma färg som vanligt. Det är lite tråkigt.

Dagens trösterika insikt: Min världs minsta beståndsdelar fortsätter att existera, även om själva världen inte gör det.

24/7

I kväll ska jag leka med mina drömmar, leta lönngångar i min hjärna och använda alla färger jag har. Men först måste jag sova, och därefter: Ta mig ut i ljuset, i solbränningen, i lufthavet. Bara så att jag kommer ihåg att jag finns.

26/7

Har börjat vilja någonting. Jag vet inte vad. Inte än. Men någonting.

29/7

En dag som inte funnits. Försökte ändå få den att återuppstå.

30/7

Orden gömmer sig på min bottens djupaste. Jag försöker dra upp dem, men de stretar emot. Till sist blir jag tvungen att låta mig själv sjunka ner till dem. Jag blir liggande som en sten på min egen botten medan vågorna drömmar uppe vid ytan.

31/7

Någonting kanske vill mig. Vill jag?

Jag sträcker fram handen och gömmer ögonen.

Jag håller upp kroppen som en sköld för orden.

Jag säger minsta möjliga.

Men jag är där. Och sedan, efter att ha lovat att komma tillbaka, går jag med mig själv. Går jag i världen.

4/8

Det är så mycket som. Och jag har en känsla av att vara för liten för att rymma mig själv, och vad gör man åt sådant, om man gör något?

?/8

Vänta och vänta och ingen som kommer. Att vänta gröper ur bröstkorgen med en kall sked. Allt som varit helt och fint där inuti blir bara mos. En oanvändbar sörja.

Alla bilder flimrar, konturerna håller på att lösas upp. En dörr öppnas, steg som närmar och avlägsnar sig. Ingen stannar.

Gör det ont, gör det inte?

8/8

Skriver brev till någon. Upptäcker medan jag skriver att någon är jag. Har orden reducerats till en spegel för ett ansikte jag inte ens är säker på om det existerar?

Hursomhelst, det är alltid bra att ha en spegel för då har man någonting att krossa.

12/8

Trodde nog att världen skulle förflytta sig en bit. Men nej. Rörelsen påbörjades. Och sedan - tvärstannade allting.

Det var som att dunka huvudet mot en betongvägg och när väggen äntligen ger vika, så ramlar man in i taggtrådshärvan bakom. Aj. Det tar ett tag att trassla ut sig sedan.

Lyckligtvis finns mörkrets breda pensel som målar över alltsammans om en stund.

14/8

Det här är naturligtvis inte viktigare än någonting annat. Men eftersom jag skriver ner det och får dig att läsa det så försöker jag ge sken av att så är fallet. Och jag lyckas, uppenbarligen.

15/8

Det här är en inte-plats. Jag är av omgiven inte-ord, inte-sanningar, inte-människor. Detta förväntas man alltså leva av. Jag tror jag svälter ihjäl.

2/9

Bara några ord för att bevisa att det fortfarande är möjligt att skriva. Att rörelse finns. Att mening finns. Även om steg leder ingenstans och förtvinade drömmar ekar mot väggarna.

11/9

Det finns många sätt att upphöra på. Ändå fortsätter allting som förut. Olika tomrum byter plats med varandra, uppfyller varandra. Man kan ta bort tomrummen om man vill, men allting blir så ynkligt litet då.

Vad som kan sägas om Dr Diagnos (en del av det)

Dr Diagnos väljer alltid den opassande passformen.

Dr Diagnos väljer alltid det felvända, det snedfördelade, ofärdiga, trasselsuddiga, oälskliga, taggtrådiga, kantstötta, avoga, sammanbitna.

Dr Diagnos är hellre storögt förundrad än är den som ser rakt igenom och skär i bitar med den skarpaste blickens egg.

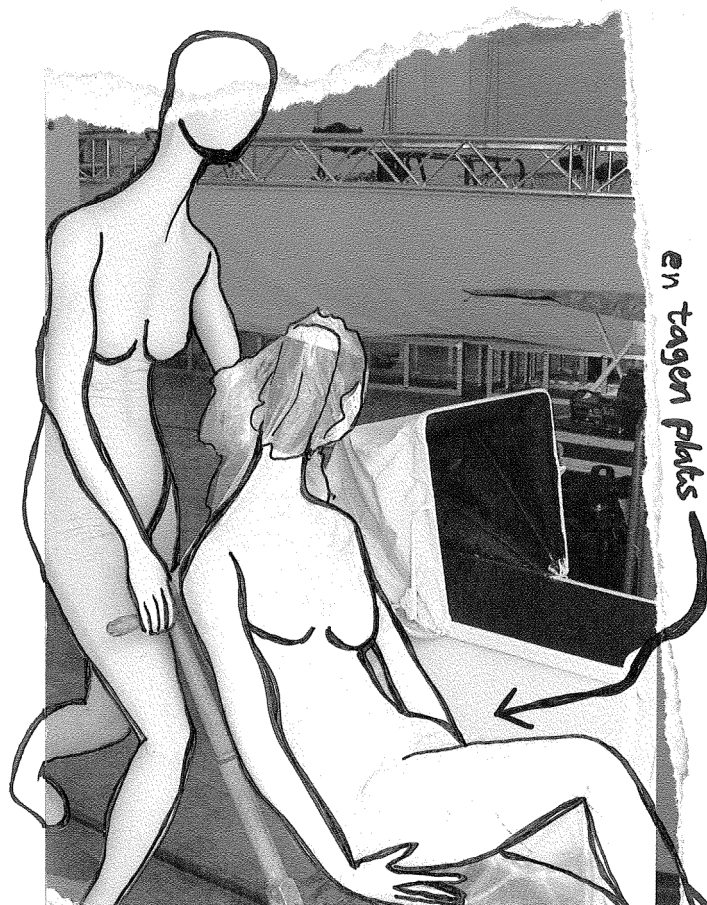
Dr Diagnos står inte på din sida. Inte på sin sida heller. Dr Diagnos knövlar ihop alla sidor till en enda knövlighet som inte får plats i antingen eller.

Dr Diagnos står för att stå upp. För att stå bredvid och inte framför och skymma. För att ställa sig upp och gå därifrån om nödvändigt (men bara då).

Dr Diagnos är inte flexibel, men vet att ibland behöver golv brytas upp, väggar befrias från sina rum och fästningar lossas från sina fästen.

Dr Diagnos tar den tid det tar. Det går inte snabbare eller långsammare och det går inte framåt eller i någon annan specificerad riktning. Dr Diagnos går inte vägen. Men det går.

Dr Diagnos är skrymmande. Dr Diagnos tar plats och bjuder in dig till platsen och hälsar dig alldeles förskräckligt välkommen.

Ord kan inte

Jag är trött på ord.

Ord kan inga språk.

Ord snöar inte. De hoppar inte i snön och bygger inga grottor.

Ord innehåller inga livsnödvändiga kemikalier.

Ord slänger inte stolar omkring sig.

Ord äter inte slabbgryta.

Ord säger inte att nu får jag fan i mig ta och skärpa mig.

Ord vänder inte på batterierna så att den där klockan som räknar ner sekunderna till döden stannar (men det gör jag).

Ord innehåller inte koffein och de binder inte till de rätta receptorerna i hjärnan när jag är skräckslagen.

Ord sjunger inte vaggvisor för mig när jag inte kan tala.

Ord petar inte på mig och frågar var jag är någonstans.

Ord bryter inte ihop och kommer igen.

Ord har inga hemligheter med mig.

Ord har ingen farstu. De har inga tak som man kan klättra på, ingen värmepanna och inga bärande väggar.

Ord saknar klorofyll och kan inte få mina paradisträd att växa.

Ord löser inte ekvationerna och kan inte räkna ut hastigheten i en punkt (inte ens när jag är på väg i helt fel riktning).

Ord har inga nycklar och inget okrossbart glas.

Ord har ingen elektricitet och inga strömbrytare och inga vägguttag.

Ord ler inte mot världen så att världen kan le tillbaka med sin stora käft.

Ord kan inte diagnoskoderna. Inte koderna till portarna heller.

Ord räknar inte med mig. De kan inte räkna ut mitt näringsbehov heller, men det spelar ingen roll eftersom de inte innehåller någon näring.

Ord är oorganiska.

Det är en lögn att ord går att leva av.

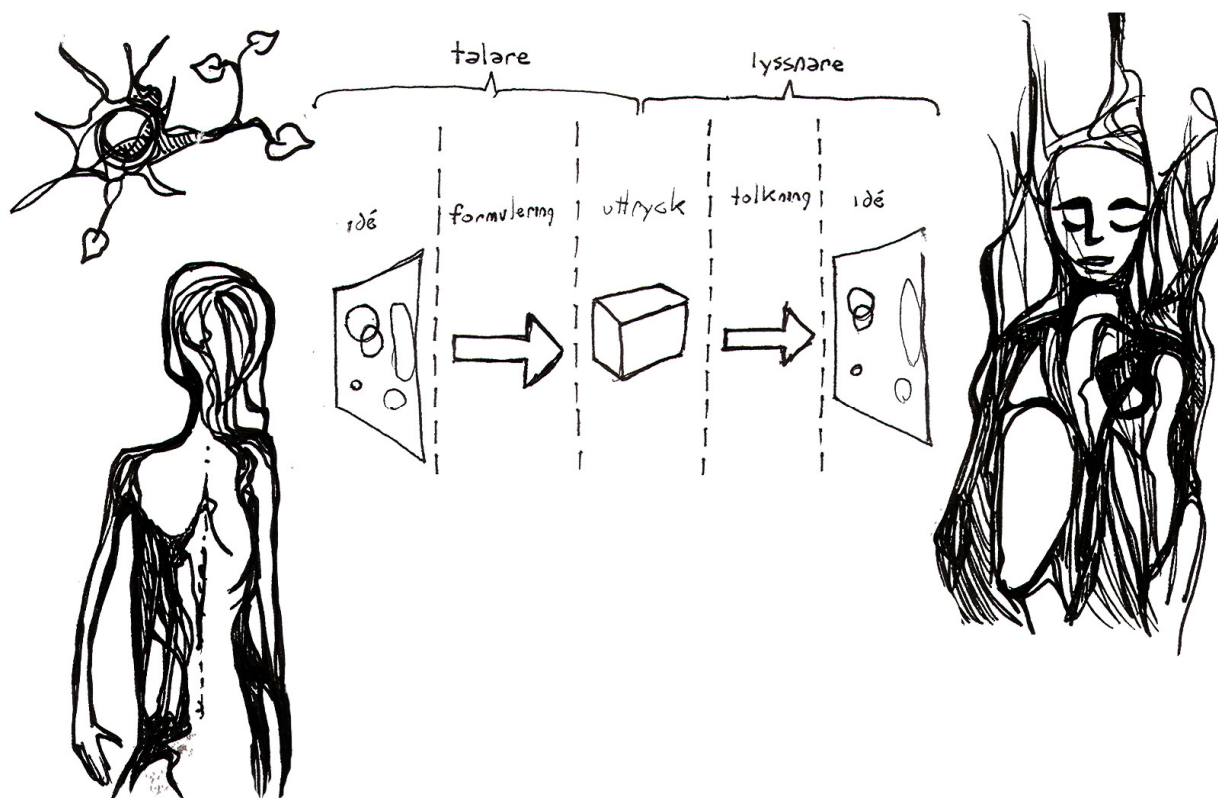
träd

Ord kan inte. Men du. Du ska vara den som språket. Vara språket: Ditt och eget, och tillsammans med. Vara ingen annans språk, men dela ord med någon annan. Göra plats i dina meningsbyggnader, bygga nya rum, bryta upp golvet och plantera växter, följa ritningarna enligt en annan skala, inbjuda, införliva. Ord kan inte. Men vill bli, till.

Använd orden till att:

(fyll i själv ingen annan kan åt dig)

hord

ordhord boskapshjord horden (lyder order)

ogottgjord

förgjord (förgöring/rengöring:
"det är ju som förgjort")

jordad död och begravnen
vila i frid inget att orda om

ordknapp

ordknäppning

- Du är knäpp.
- Ja det vet jag väl.

gott och väl
ett välordnat kaos
ordningssinne
sinne för detaljer
(men missar helheten)

sällspord
säll sällskräck

omordning

omarbetning: Det kan alltid bli värre
arbeta sig genom väggen
tunnväggighet
genomsläplighet

- Snälla släpp in mig!

ordlek

nu är det inte rordligt längre

osmord (kakan bränner fast/man äter ändå kakan och har den kvar) ordsallad
isbergssallad

isglass (0% fett) glaskupa (låtsasvärlden)

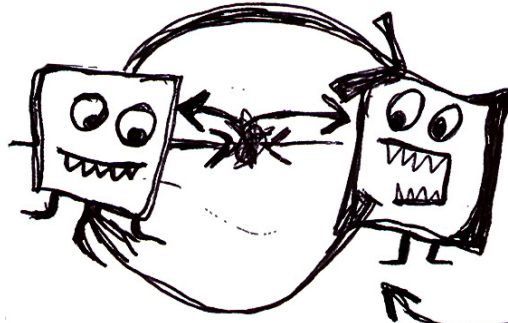
jordbruksmaskin

röja gräva krossa plantera det är faktiskt på riktigt

De vanligast förekommande orden i svenska språket

1. och
2. i
3. en
4. är
5. av
6. det
7. på
8. som
9. att
10. för

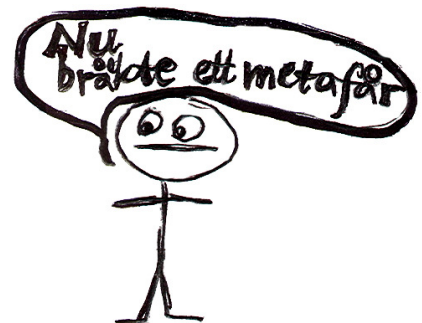
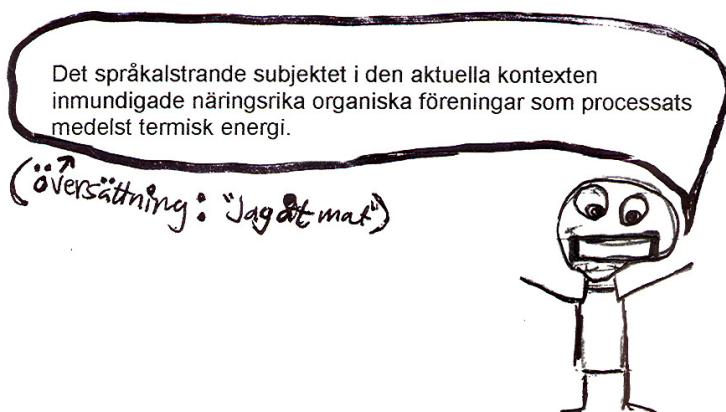
Ett meningsutbyte (dvs ett utbyte av meningsfullheter)

Tre ej vanligt förekommande meningsbyggen i svenska språket

1. Kaninen och mattan sitter i en låda som är av is och det snöar på lådan som är byggd så att de inte ska frysa för mycket.
2. Jag och min hjärna befinner oss i en besvärlig situation, eftersom vi är av olika åsikt gällande huruvida det ska kluras på alla ord som är möjliga att råka ut för.
3. Glass och bananer i en kastrull är av stor betydelse när det ska fyllas på med de olika organiska föreningar som behövs till att syntetisera receptorer för olika signalsubstanser.

metafår [-å_l_r] subst. ~en ~er

• fårskalle som komplicerar okomplicerade företeelser pseudointellektuellt: ~et hade tappat diskursen och seglat vilse i idéströmmen; en skock ~ stod och bråkte på lärdomsanstalten

Metamorformationer

1. Av ord till begrepp till begriplighetande:

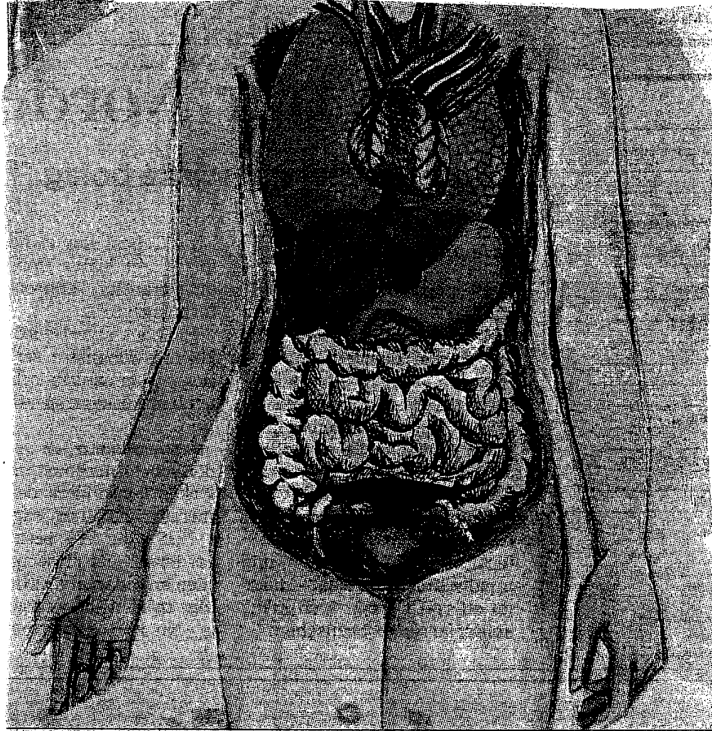
En del begrepp saknar ord att bestämma sig. De saknar bestämning och går inte att begripa. Metamorformationen av ordet får det att gripa sig an begreppet och ta på det en språkdräkt. Sedan påtagligas begreppet och kan gå på och av och an och bak och fram och tillbaka i sin språkdräkt och vara gripbart och anbegripligt. Man kan göra ett angrepp mot det. Man kan bli gripen av det eller vara inbegripen i och omfattad av det. Det kan fattas en. Det kan vara någon som fattar tag och håller om en. Någon behåller en och man blir en behållare för någon. Kanske för sig själv, hel och behållen. Det har gått gott och väl och man är välbehållen. Det finns alltid någon som vill och väl väl och inte ve, men välviljandet kan bli ett felväljande och en felkälla till oglädje, och hur ska man åtgöra det? Det är inte det lättaste när det inte går att ogöra. Men även om man inte kan göra ogärningen till en ogörning så kan man alltid allomhålla den som felvalts. Eller ihålla, t.ex en hand, om det inte händelseförlöpt alltför långt på den förväg som man skulle gått. Då kan det vara bättre att hålla handen för hjärtat och hemlighålla de ord man håller. Kanske kommer någon att börja rassla med en händelsekedja och det sker en kedjereaktion, helt handlost och hals över huvudlost. Det är en handelse som ser ut som en tanke. Ja, det händer inte bara helt plötsligt, utan har varit förhållande redan i förtiden och fortgår nu att gå vidare. Det kanske inte löser situationen, men något upplöses och börjar gå lös på inredningen. Kanske kan det utreda sig, trots allt. Kanske kan man redogöra sig för det som väntar och lösgöra sig från det som oföväntades. Det är det som är upplösningen, handlingens vändpunkt. Det sker inte i en handvändning, men det är som en omvänd hand. Plötsligt ligger världen öppen hjärtig framför en. Det går att omvända. Även när man gått och begåtts och gått förlorad några gånger och det inte fört något gott med sig. Även när man varit utom sig och utan sig och utan någon inom sig, så kan man om och om och av och an återvända sig. Vägen är vändbar. Den går barfota och på egna ben. Den är en bar mark, spårlös men inte försvunnen, utan den ligger för sina fötter och vill bli använd. Vill bli begången. Vill vara gången mellan den övergångna svunnenheten och nytideräkningens tidsuppfattande. Någonstans måste man upptäcka och påbörja sig. Man måste stå upp för sitt självbevarande för att kunna bli påvisbar. Det kan hända att ens uppstående väcker uppståndelse, men det är något man måste ta i oberäkning och ha i sina åtankar. Det kommer i alla händelser att leda till något gott som tar det onda med sig, men det får man ta. Det kommer att ta lång tidlöshet och kraftlöshet och tålmodighet och krävas djupa kraftkällor, men man är inte olöslig, utan har en hemlig källa i sitt innersta tidrum. Där inom en finns bortom tid och rum. Där ryms alla ens livsrymder och förrymdheter. Där finns plats att förlora och förfånga sig och få livet återvänt till sig. Där kan man vända sig till sig. Där kan man ta sig tillvarande och vara intill, till slut.

2. Av en hjärtlöshet:

Håll ditt hjärta hårt i handen och utsätt det inte för några hjärtlösheter. Det har mer än helt och fullt tillräckligt ändå.

Låt hjärtat vara helt och delbart med något annat än sig självt. Låt det varligt vara och bli. Låt någon vara och allvarligen. Du måste vara rädd om, men inte för. Du måste vara alldeles.

Vattna hjärtrotten och tala med växandet. Det växer sig starkare så. Lyssna, och hör hur hjärtat bultar och vill in. Hör hur det vill och hur gärna. Ställ dig svarslös framför hjärtat och tilltala dess frågor. Vänta dig inte svaret. Vänta dig bara. Och fortsatt förvänta.

Reklam
↓

Reservdelsmänniskan!

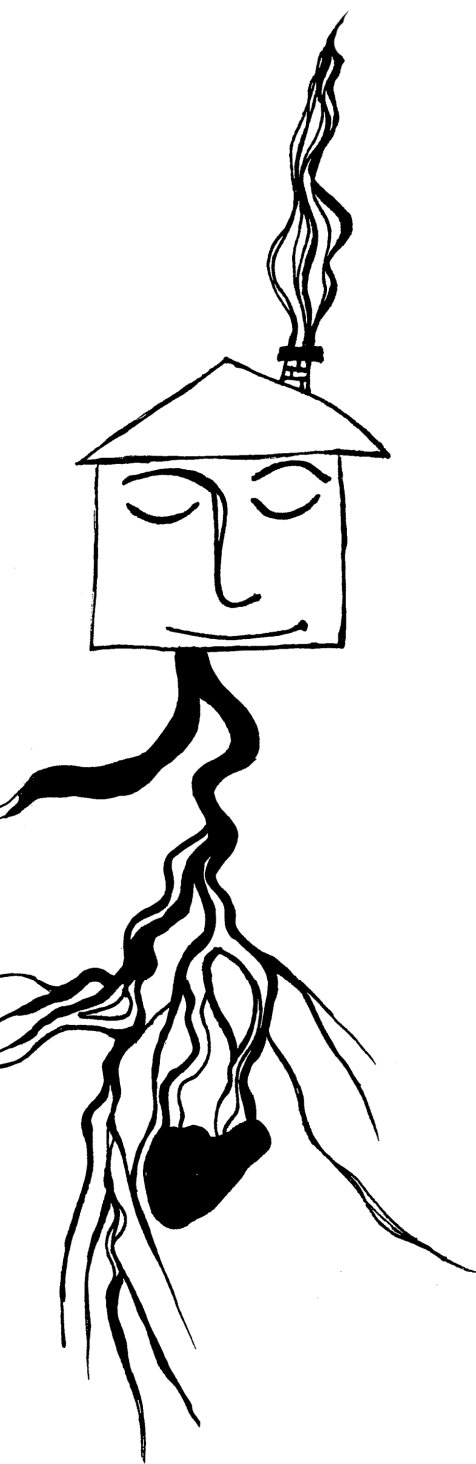
Fräsch både färsk och frusen.

(diverse hopskrapade lösrycktheter)

Makrofag: Äter stora saker

Sarkofag: Äter kött

Autofag: Äter sig själv

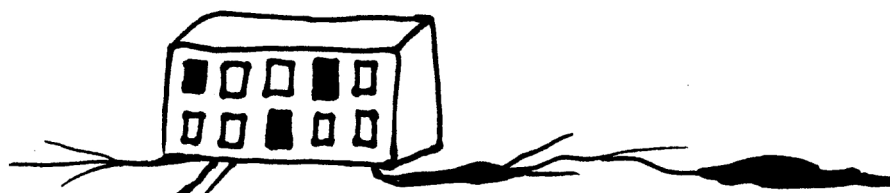

Min matta och jag.

Min matta är ett stort jävla åbäke.

Om man knövlar ihop den och bär runt den känns det nästan som att bära runt en liten människa. Eller kanske mer som ett materialiserat spöke. Det är trevligt. Men lite åbäkigt.

Jag trampar på min matta. Det tycker den om. Man kan nog säga att vi har ett sadomasochistiskt förhållande.

Man skulle kunna lägga sig ner och säga NEJ inte mer aldrig någonsin den här rörelsen leder ingenstans inte ens en cirkelgång bara ett rakt streck ett utslocknande som när ingen hjärnaktivitet längre kan påvisas inga elektriska impulser som överför sina kodade budskap utan vår vetskap och även om vi visste så vet vi ändå inte vad det handlar om eftersom kodnycklarna har någon annan kanske eller vi själva men inte ens detta kan vi veta ändå måste vi förflytta oss genom tiden som om vi visste det här andetaget den här förvandlingen och alla nästkommande fram till det allra sista någon gång måste alltid vara den sista kan vara eller ogripbart avlägset det är just nu vi lever men det går alltid att vara NEJ till sist kommer kroppen att tröttna på att hållas vid liv eller så sänds sprakande en gnista genom nervsystemet och väcker allt som är levande varmt och nattljus och dagsmörker smärta och kärleksfylldhet och längtans vindlingar och vinden genomborrande pupillen och kanske till ingen nytta alls kanske till ingenting men ändå levande och det finns ingenting annat i detta ögonkast och nästa och nästa så varför NEJ när detta är just nu i dig och -

(negationen kommer alltid att finnas kvar och vänta på dig; den som inverterar drömmar, den som säger svart eller vitt i stället för det silvergråmolnskimrande emellan, den som vänder tillbaka men aldrig hem, den som talar om ofullkomlighet som ett bristtillstånd, den som aldrig)

Journalutdrag 2004

28/4

Jag andas för djupt. Och sedan hittar inte luften ut igen. Den fastnar någonstans på vägen och blir liksom en svart klump som är ganska tung. Det är "som vanligt".

29/4

Jo, jag lever ju. Eller vad man nu ska kalla detta stuporösa tillstånd.

1/5

"SÖK HJÄLP SNARAST"

2/5

För att nå inre frid:

1. Närvaro
2. Stillhet
3. Koncentration
4. Målmedvetenhet

4/5

Och regnet som plötsligt i natt. Och jag rusade ut, barfota, armar utsträckta. Tog emot svalkan, reningen.

Där i mörkret: Jag själv, men inte ensam. Inte alls ensam.

Sedan sov jag litelitegrann och sedan var det dag och jag var så trött att jag var jätteglad.

Sedan lekte jag doktor hela dagen, det var trevligt. Jag fick veta många intressanta saker. De flesta patienter ville ha magnetrontgen men det fick de inte. Däremot kunde de få många hundra piller om de ville. Och det ville de.

12/5

Det gick förstås åt helvete. Sedan bestämde jag mig för att promenera ännu längre ner i helvetet. Fast man kan ju se det som att jag kom närmare skärselden också, det är bara en fråga om inställning, är det inte? Man ska ju tänka positivt och satsa på sig själv och vårda sin kropp eller nåt. Jag satsar på helvetet tills vidare. Och vårdar mina blåmärken och hår på benen och ser till att kroppen inte drabbas av koffeinbrist.

Måste skriva mer om min verklighetsflykt sedan, det är viktigt.

15/5

Ska börja gå, springa.

17/5

Jag vet att det bara dröjer några dagar tills euforin kommer.

26/5

Idag köpte jag en bok om dinosaurier. Tyvärr hade någon rivit ut ca 1/6 av triceratops huvud. Det var mycket synd, för triceratops är en av mina favoritdinosaurier.

Annars har jag inte gjort så mycket idag. Men jag drömde att jag blev jagad av två kor och sedan vaknade jag upp i sjukhusdammen med en tom whiskyflaska bredvid mig och ganska mycket blod. Jag förstod inte orsakssambandet. Det hade visst brunnit upp saker någonstans också och

det kändes som om det var mitt fel men så var det inte (tror jag).
Nu kom solen hit, det var längesedan sist. Jag kanske ska gå och säga
hej till solen? Fast den känns lite påträngande.

27/5

Jag har gått mycket långt idag och jag bar på en tung börda, nästan 10
kg. Jag gick och gick fast jag blev så trött att jag ville lägga mig ner
på asfalten eller det regnfuktiga gräset eller varsomhelst men så gör
man inte så det gjorde jag inte. Och sedan kom jag ju hem.
Jag tror jag måste hälsa på mina träd i kväll.

29/5

Det var natt och ljust och grått och jag minns inte hur. Men det var
gott och väl. Jag tappade bort olika saker, däribland mig själv, men
någon hittade alltsammans och lämnade igen det.
Det är möjligt att någon fått veta för mycket om mig nu. Eller alldeles
lagom.
Det händer fina saker.
Och så solregn.
Och så bor det en dinosaurie som heter Stig i mitt kök och han bara
växer och växer.

Tre tillstånd

1.

Jag försöker tala med mig själv om det som inte försvinner. Säg mig någon som är långt borta och inte svarar fortfarande kan existera.

Jag hittade någon att ge mina meningar idag. Bara tre av dem, men det får jag leva av. Måste försöka, måste varje dag.

Samtalet jag ständigt för med kanske någon. Och om det avstannar.

Timmarna räknar mig tills jag får ge mig åt sömnen igen. Minuterna av frihet precis efter uppvaknandet, sedan faller dagen över mig.

Alla bedövningsmedel är slut och det är för sent att hitta nya. Och för kanske någons skull måste jag bevara mig själv, finnas kvar i det som skär mig sönder. Skär mig levande?

Jag låtsas att det är i morgon. Jag låtsas att det är nästa dag och nästa och nästa och jag går varje sekund. Bara kanske någon säger att vi finns. Bara kanske någon säger att det inte var förgäves.

Jag kan planera den allra minsta rörelse och utföra den. Jag kan gå till gränsövergången och låta mig hejdas där. Jag kan bo i mig själv som om jag bodde där: Klä väggarna, golvet, måla dörrar och fönster.

Bara kanske någon säger att.

2.

Det är inte vackert väder. Det är människokroppar och sol som lyser och bränner bort mig från gatorna. Och det är längtan efter att få bli uttalad, förflytta mig, rör vid mig, rör vid mig.

Asfalten är spegel, är magnetfält, jag blir synlig. Blickarna kan jag möta och genomborra, sedan ser de inte mer. Men detta, nej, alldeles för nära och mina söndertrasade kläder.

Jag vill ha en skugga, grådis, håll om mig. Jag har mina önskelistor kvar, jag har livsfunktioner och vingar av vax. Håll bara solen borta ännu ett tag, jag måste hinna bli till.

3.

Jag kanske inte borde vänta mig så här.
Jag kanske borde inte räkna sekunder, tusendelar, celldelningar.

Det måste ju också finnas någonting som går vidare.

Och kanske siffror hjälper.

Allt som är mätbart, har en konstgjord färg, en ingående substans.

Allt som griper in i, förändrar strukturen, verkningsmekanismen.

Det måste också finnas någonting som intar föda, upprätthåller

vätskebalansen, förser med sömn och bokstavskombinationer.

Som plockar blommor och ställer dem på bordet och ser att det är gott.

Som skriver koderna för överlevnad, närvarande, uppvakning.

Som tar en hand, titta den är verklig, yta och djup.

Ja, under ytan. Pulserande, urladdning.

Strukturen, den förväntade effekten.

Och en gång måste vara den sista alltid.

Och en gång kommer kanske även jag att.

Klassifikation av djur enligt ett kinesiskt uppslagsverk:

- a) sådana som tillhör kejsaren
- b) de som är balsamerade
- c) de tama
- d) spädgrisar
- e) sirener
- f) sagodjur
- g) bortsprungna hundar
- h) sådana som är uppräknade i denna klassifikation
- i) ursinniga
- j) otaliga
- k) tecknade med en mycket fin kamelhårspensel
- l) etcetera
- m) sådana som just slagit sönder vattenkannan
- n) sådana som från långt håll ser ut som flugor

En klassifikation av ett förmodat existerande informationsinnehåll (oberisat)

Klassifikation av människor enligt Dr. Diagnos:

- a) bleka
- b) de som förött sin själ
- c) springande
- d) sådana som plockar blommor
- e) ordlösa
- f) de som är kopierade på vitt papper
- g) utlästa
- h) stora människor
- i) mellanstora människor
- j) sådana som har glitter i håret
- k) drömvarelser
- l) bokstäver
- m) alla
- n) de minsta

(hjärnan tycker om ordning och reda)

En presystematisk klassifikation av beteenden

Dysfunktionell användning av beteende: Användning av beteende i därför ej avsett syfte och/eller utan att veta vad man håller på med egentligen.

Haveribeteenden (ej avsiktliga)

Generalkrascha

Sär skriva

Hjärnstillestå

Förflyttningsbeteenden

Välta (köra en vägvält från en plats till en annan)

Kravla

Konstruktionsbeteenden

Välta (en väg)

Mosa (i syfte att göra potatismos)

Bygga bo i en soffa

Bygga väg

Strukturera sig

Kommunikationsbeteenden

Tala tystnad

Mosa

Koda

Destruktionsbeteenden

Medveten intention att destruera krävs för att klassificeras i denna kategori.

Välta (en julgran)

Äta matta

Mosa UNS

Välta (en vält)

Knövla ihop

Krossa

(beteendena fortgår på nästa sida)

Transformationsbeteenden

Mosa (i konstruktivt syfte)

Äta mat

Inveckla

Vässa penna

Välordna

Baka kaka

Matlaga

Bete sig-beteenden

Innefattar:

Samtliga destruktionsbeteenden, i de fall där intentionen är oklar och/eller omedveten.

Andra specificerade och ospecificerade beteenden vars syfte är okänt för agenten.

Andra specificerade och ospecificerade beteenden i syfte att bete sig.

Avsiktligt välta objekt i specificerat eller ospecificerat icke-konstruktivt syfte.

Mosa UNS.

Ge ifrån sig oartikulerade läten i icke-kommunikativt syfte.

Äta mat.

Bete sig som en människa.

Gå lös på inredningen.

Äta en stol.

Luta sig ut genom fönster utan att öppna det först.

Gå ut genom dörr utan att öppna den först.

Gå genom vägg eller annat ospecificerat objekt.

Välta ut något (avsiktligt).

Bära runt på något (i oklart syfte).

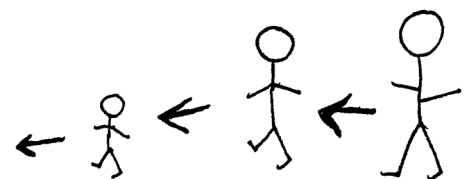
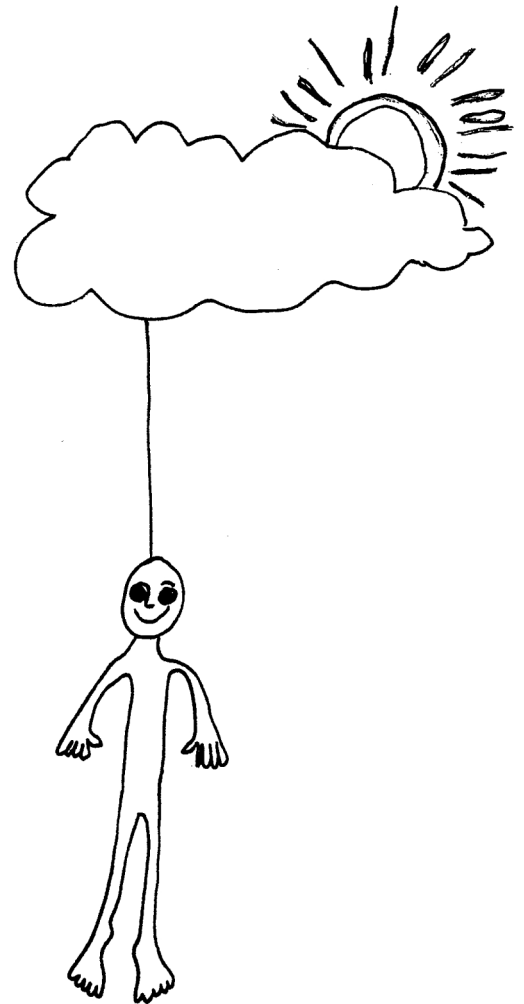
Utesluter:

Konstruktion i konstruktivt syfte.

Samtliga beteenden i syfte att påverka agenten destruktivt (avsiktligt eller oavsiktligt). Exempel: Kaffeinförgifta sig.

Andra specificerade och ospecificerade beteenden vars syfte är känt för agenten. Exempel: Äta en stol i syfte att bli mätt.

UNS: "Utan närmare specifikation". Innefattar således allt möjligt, inom vissa ramar.

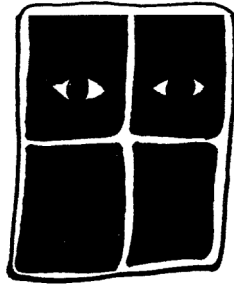

ofta skriver jag utan att sätta punkt.
vill inte att meningarna ska ta slut
vill inte bryta av
det är så svårt att sätta ihop igen
som hamnar fel och skaver
som inte fogar sig

sluta sig
avsluta mig
alltid är det något
som inte vill
alltid någonstans någon
samman

Om man frågar vem Dr Diagnos är

Dr Diagnos är någon annan. Och alla. Vem är inte det?

Dr Diagnos motto är att riva ner för att kunna bygga upp. Sammanstörtande nybyggen, Fågel Fenix, Shiva, osv.

Dr Diagnos tycker om strukturer. Kaoset måste ju sorteras och välordnas på något vis för att bli hanterligt och användbart.

Dr Diagnos har kodnycklarna för såväl programmerad celldöd som återuppståndelser. Dr Diagnos har både dödsboken och livsboken i sitt bibliotek.

Dr Diagnos tycker om när det är ljust på natten.

Dr Diagnos har alltid stått bredvid låtsasvärlden och knackat på glasbubblan.

Dr Diagnos är inte alltid med mig. Ibland vill Dr Diagnos inte vara med alls.

Dr Diagnos tycker att neurologi är skoj. Dr Diagnos har också ingående kunskap i praktisk toxikologi.

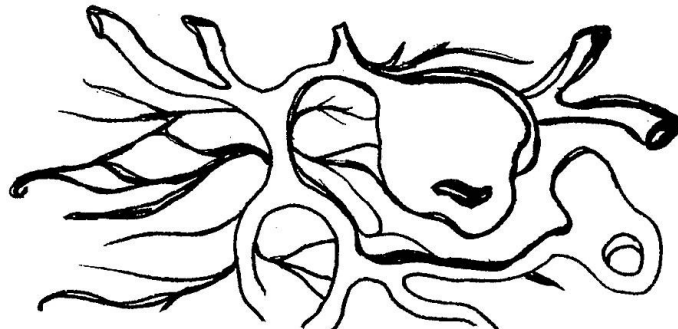
Dr Diagnos verkar i hemlighet men är inte så hemlig som det kan verka.

Dr Diagnos lyssnar gärna på allt möjligt. Ibland måste bakgrundsbruset i huvudet överröstas med toner som slår sönder. Ibland måste tystnaden höras. Men alltid, alltid måste träden sjunga.

Dr Diagnos rusar ut i åskregnet.

Dr Diagnos är nervceller som försöker nå dig med sina axoner och överföra livsnödvändiga budskap.

Dr Diagnos vill att du svarar. Dr Diagnos vill att du.

Intervju med Dr Diagnos

När föddes Dr Diagnos?

-Klockan 04.00 i maj 2000, ungefärligen.

Hurdana är Dr Diagnos arbetsförhållanden?

-Dr Diagnos arbetar i ett välordnat kaos och under inflytande av diverse kemiska föreningar.

Har Dr Diagnos några arbetskamrater?

-Nej, bara medbrottsslingar och sådana som är lyckligt ovetande om sin delaktighet.

Hur tar Dr Diagnos sig till arbetet?

-Genom kryphål och minnesluckor.

Har Dr Diagnos drabbats av några arbetsskador?

-Arbetet är skadan, och tvärtom.

Vad har Dr Diagnos för värdegrund?

-Alla hus måste vändas uppochner, taket ska vara underst och grunden överst, så att den inte börjar mögla.

Vad är Dr Diagnos favoriträtt?

-Dr Diagnos har aldrig rätt.

Vad gör Dr Diagnos på fritiden?

-Fri tid, som om det skulle finnas något sådant! All tid är bara villkorligt frigiven.

Hur ser den närmaste framtiden ut för Dr Diagnos?

-Som ett träd.

Vad har Dr Diagnos för planer i det långsiktiga perspektivet?

- Återerövra den inre världen.

Vilka etiska riktlinjer följer Dr Diagnos i sitt arbete?

-De krokigaste.

Något att tillägga?

-Jävlar i min lilla låda över min döda kropp.

Journalutdrag 2005

9/5

Intoxikation eller klarsyn?

13/5

Jag ska ha främmande. Det är jag som är främmandet. Nu måste jag gå och säga välkommen till mig.

16/5

Natt alldeles för sent alldeles för grått mörker och jag var tvungen att slita isär något för att det inte skulle gå sönder. Imorse hittade jag lite människospillror på hallgolvet, det var bara att börja städa.

21/5

Jag har grävt ner två av mina djur i jorden idag. Jorden kommer att ta väl hand om dem och ge dem evigt liv. Molekyler som bryts upp och fogas samman i andra former. Jag har alltid funnits. Bara inte i den här formen. Kanske som en dinosaurie eller en pingvin eller något annat favoritdjur. Och min själ? Den tror jag att jag klarar mig rätt bra utan.

1/6

Jag bara hälsar på här. Lånar någon annans verklighet och försöker klä mig i den. Den är mycket tyst och drömlös och välstädad. Det innehåller t.o.m. saker som fungerar. Det kan inte vara jag.

8/6

Jag har tillåtit mig att fastna. Det är okomplicerat att inte kunna röra sig. Nätet knyts samman med en gordisk knut och jag ser till att svärdet befinner sig utom räckhåll.

10/6

Siffror är alltid pålitliga vänner.

11/6

Jag har obegränsat med tid att förbereda min undergång. Gräva gångar, dra ner persiennerna, prata omkull krukväxterna och vända på tiden. På sätt och vis är det rätt behagligt.

13/6

Jag är inte den som ger upp. Jag bara ger bort mig själv ibland. Det är ett förskräckligt besvär att hämta tillbaka mig, men med lite våld brukar det gå.

18/6

Jag har alltid en logisk förklaring inom ramen för mina privata naturlagar. Gott ska med ont fördrivas och jag är bäst på att vara ond. Har dock inte använt mig av den gåvan så ofta på sistone, det blir så opraktiskt att behöva plåstra om verkligheten hela tiden.

25/6

Åh vad jag saknar mina träd och jag vet att de saknar mig också. Växterna blommar utan att jag får se dem och de känner sig ensamma, jag skulle vilja trösta dem och säga snälla saker till dem men jag KAN INTE. Och mina små vänner av sten står och väntar på mig, de vet inte var jag är, jag glömde att ge dem min nya adress och förresten vet jag den inte själv. Vet bara att det är alldeles för långt till skogen och det levande forsande vattnet här. Och de växter som följde med mig sitter i vardagsrummet och längtar ner till jorden.

Om hjärnans önskemål del I-V

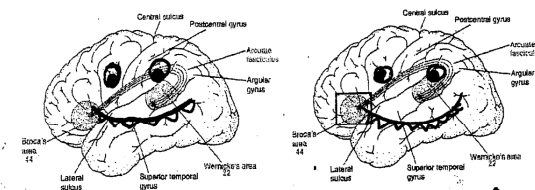
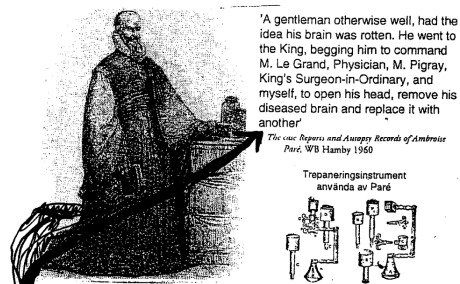

I: Kom ihåg att hjärnan vill ut på äventyr!

Dr Diagnos ordinerar minst 1 äventyr dagligen, 1 liten katastrof vid behov, samt att gå vilse så ofta som möjligt. Man hittar alltid hem igen, även om "hem" visar sig vara en annan plats än man hade tänkt sig. Att ramla omkull och resa sig upp igen har också en hälsobefrämjande effekt. Även om det kan kännas besvärligt, så är de långsiktiga effekterna synnerligen positiva.

Hjärnan är mycket glupsk. Den mumsar i sig 20% av kroppens energi-intag alldeles själv! Det är viktigt att mata hjärnan med rätt saker, så att den blir glad och nöjd. Fråga din hjärna vad den har för favoriträtter, och lär dig tillaga dem. Försök inte tvinga i hjärnan sådant den inte vill ha, även om din omgivning försöker övertyga dig om att det är nyttigt (och det brukar den försöka göra).

Slutligen: Se till att vara god vän med din hjärna. Säg snälla saker till den och var förlåtande när den inte riktigt fungerar som du vill - den gör alltid så gott den kan. Om du följer dessa vetenskapligt beprövade råd från Dr Diagnos, ökar det dina möjligheter att leva ett gott liv med jättemånga procent!

Det där var ju ett lite onödigt ingrepp. Det hade räckt med att ge hjärnan en någontunda dos tråkighet. Då hade det blivit så här bra!

II: Kom ihåg att hjärnan vill ha tråkigt!

Det är ju inte så att man bara kan mata hjärnan med dess favoriträtter. Allt kan inte vara glass och bananer och knep och knåp och hjärngympa. Hjärnan behöver lite vardagstråkighet och normalångest också. Annars glömmen den bort hur roligt den har det och att klura på det dagliga livets mysterier (t.ex. varför roligheten inverteras så fort man måste det roliga). Ibland behöver den t.ex. skotta snö också. Eller rensa avloppet och sätta upp hyllor och så ramlar de ner på hjärnan om den är ohändig. Men då får den sig en läxa. Sedan vet den hur man inte ska sätta upp hyllor. Och hur tunga saker man inte ska ställa på hyllorna när man satt upp dem som man inte ska. Det är väsentligt att hjärnan behåller kontakten med det perifera nervsystemet. Ibland krävs det en nedramlad hylla för att den ska göra det.

Hjärnan tycker om när det är ordning. Olika hjärnor tycker om olika ordningar. Ordningen kan exempelvis vara i form av en fyrkant eller en cirkel. Den kan vara i punktform också. Eller slingrig, eller kakform, eller oböjd form eller något som liknar ingenting annat. Fast något liknar det ändå, t.ex. sig själv. Det kan vara en fyrkant som det spretar ut saker från. Fyrkanten är utgångspunkterna, d.v.s. en massa punkter på fyra rader som sitter ihop och de kan vara hur små eller hur stora som helst. Någon springer ut ur och runt och igenom och bak och fram i fyrkanten och det är ett avsiktligt beteende och ett händelseförlopp.

Man måste inte veta vad. Men varför. Om man vet varför kommer vad att visa sig. Det kan vara tråkigt och upprepning och man blir alldeles förskräckligt less och ibland undrar man ju och vad är det man håller på med egentligen och vem håller man på och kan ingen hålla i en. Men vänta bara. Det kommer att visa sig. Till sist, och det kommer att bli som lite bra.

III: Kom ihåg att hjärnan vill ha lagom!

Hjärnans favoritord är lagom. Definitionen av lagom varierar med de yttre och inre levnadsförhållandena och beror av exempelvis mängden mental bråte som ackumulerats i hjärnvindlingarna, påverkan av utomstående inverkan, ospecificerade och specificerade dysfunktioner, arbetsmiljön på hjärnkontoret m.m. o.dyl. och andra saker.

Lagom är det som får en att känna sig verklig och gripbar. En lagom företeelse återkallar en till verkligheten på ett sätt som inte gör verkligheten mer bekrånslad än den var innan återkallandet.

Ibland är lagom en betongvägg eller något annat orubbligt objekt som man kan gå in i utan att det havererar. Ibland säger någon något, t.ex. "hej", och det är lagom. Om hjärnan rusar hit och dit och upp och ner och runt sig själv behövs något rejält som handgripligen sätter stopp för hjärnan och håller fast den i ett hjärngrepp. Då kan inte hjärnan smita undan, utan tvingas begrunda situationens allvar och planera vilka åtgärder som bör vidtas och i vilken ordning. Lämpliga åtgärder kan vara att uttryckligen formulera allvaret, att uppliva sig genom att hoppa i en snöhög (helst en stor) eller en vattenpöl, att äta en mat eller att försätta sig i viloläge ett tag tills hela eländet har gått över.

Ibland behövs inga åtgärder förutom begrundandet. Det räcker med att man hejdar sig någonstans mittemellan sina ytterligheter och stannar där en stund. Och plötsligt upptäcker man att man har upptäckt något.

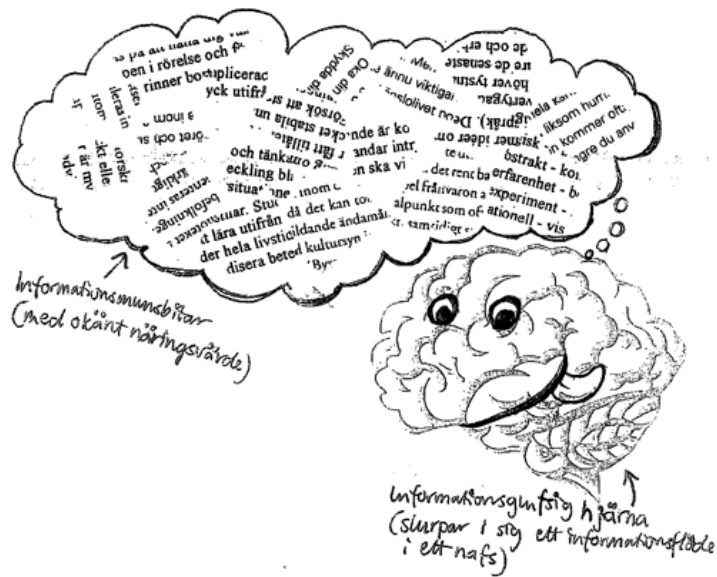

IV: Kom ihåg att hjärnan behöver luftas!

Hjärnan ids faktiskt inte vara hårt tankearbetande för jämnan. När man abstraherat och hjärnstormat ett tag behöver hjärnan tas ut på promenad i en påtaglig storm. Annars finns det en betydande risk att livsandarna blir olivade och andefattiga eller kanske tappar bort andan helt och hållet.

Neuronerna behöver dagsljus varje dag, i annat fall kommer de att börja vissna och det slutar blixtra till i synapserna. Och om man inte vädrar sina åsikter ibland kan det hända att de börjar mögla. I stället för att generera lysande idéer börjar hjärnan steka upp gammal skåpmat och testugga den till frukost, lunch, mellanmål, middag och kvällsfika (och okynnesäter däremellan). Men det räcker med att he sig ut med hjärnan på en promenad och hälsa på solen (eller molnen, om solen har tagit ledigt) för att det ska börja spraka så smått i synapserna igen, och nya hugskott slå rot och börja gro.

Det är inte alltid så fasligt krångligt, faktiskt. Man kan försätta sig med hjärnan på en gråsten i en skog och så sitter man där och sitter och det händer ingenting komplext, men någonting händer det i alla fall och sedan går man hem. Sedan är man hemma i sig själv med sin luftade och syresatta hjärna och man märker hur signalöverföringen blivit mycket effektivare och hjärnans verklighetskontakter glappar mindre.

V: Kom ihåg att hjärnan vill ha näring!

Hjärnan behöver få glufsa i sig färska och välsmakande (och emellanåt även osmakliga) intryck att smälta dagligen, med jämna och ojämna mellanrum.

Alltför lättsmält får kosten inte vara. Då känner hjärnan sig snart hungrig igen och börjar irra runt i jakt på nya intryck att trycka i sig för att stilla den värsta hungern. Risken är stor att den hugger in på första bästa informationsmunskbitar som påträffas, oavsett vad dessa innehåller. Sedan kommer hjärnan att vara så proppmätt att den inte orkar smälta bitarna och sätta ihop dem till en tankebyggnad.

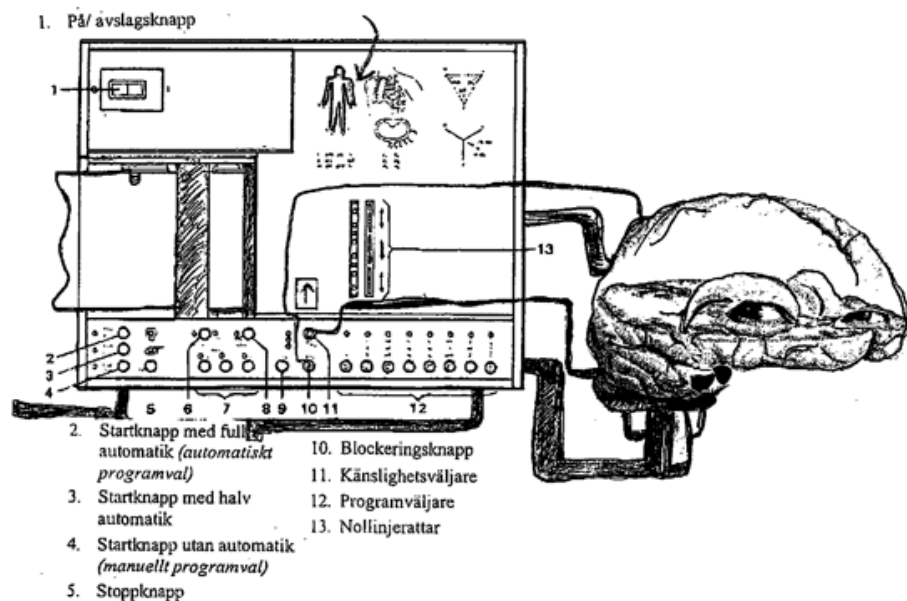
Att gå på kafé och nyfika gör hjärnan gärna. Faktum är att hjärnan alltid fikar efter nyfika. Man kan förstås inte gå på kafé och glufsa grodbakelser, tankenötkakor, slabanger och fantastiska storslagna drömmar jämt och ständigt, men hjärnan behöver ändå något att bita i dagligen. Annars drabbas den av näringsbrist och de mentala huggtänderna blir slöa. Då kan man inte tänka några skarpa tankar längre, och det vore ju för bedrövligt. Det är således mycket viktigt att man ser till att utfodra hjärnan med näringsriktig kost!

TÄNK HJÄRNA!

hjärtans hjärna
i själ och hjärna
utan skäl
utan orsak ingen orsak, tackar som frågar
jatackhemscthjärna jatackhemsctmyckethemskt

hjärnvilja (en aning rostig)
hjärnrör hjärnröra vidröra vidrörd
och om rörd omrörd om och endast om
som det brukar vara
hjärnbruket förbruket
murbruket som nästan håller ihop det nästan hela

hjärnrustningen och alla sköldarna och
pansarglasat spegelglasat
ögonen är hjärnans spegel
hjärnan tror att ögonen ser
hjärnan tror så gärna

Svaret är.

Frågan är vem Dr Diagnos är.

Ett svar är: Någon annan. Och alla. Vem är inte det?

Dr Diagnos är vemsomhelst och varsomhelst, men aldrig hursomhelst. Dr Diagnos är en ständigt förundrad begrundare. Ingen undergörare, men en undergångare och en slängunga och en frågeklätterställning som du kan klättra hur högt du vill i (det är klart att du vill). Du ska dock inte förvänta dig att svaren finns högre upp. Däremot är utsikten betydligt bättre där.

Och så är det ju roligt att klättra.

alltdetdärsomintefårplatsalltdetdärsomintefårplatsalltdetdärsomintefårplatsalltdetd
ärsomintefårplatsalltdetdärsomintefårplatsalltdetdärsomintefårplatsalltdetdärsomint
efårplatsalltdetdärsomintefårplatsalltdetdärsomintefårplatsalltdetdärsomintefårplat
salltdetdärsomintefårplatsalltdetdärsomintefårplatsalltdetdärsomintefårplatsalltdet
därsomintefårplatsalltdetdärsomintefårplatsalltdetdärsomintefårplatsalltdetdärsomin
tefårplatsalltdetdärsomintefårplatsalltdetdärsomintefårplatsalltdetdärsomintefårpla
tsalltdetdärsomintefårplatsalltdetdärsomintefårplatsalltdetdärsomintefårplatsalltd
tdärsomintefårplatsalltdetdärsomintefårplatsalltdetdärsomintefårplatsalltdetdärsomi
ntefårplatsalltdetdärsomintefårplatsalltdetdärsomintefårplatsalltdetdärsomintefårpl
atsalltdetdärsomintefårplatsalltdetdärsomintefårplatsalltdetdärsomintefårplatsalltd
etdärsomintefårplatsalltdetdärsomintefårplatsalltdetdärsomintefårplatsalltdetdärsom
intefårplatsalltdetdärsomintefårplatsalltdetdärsomintefårplatsalltdetdärsomintefårp
latsalltdetdärsomintefårplatsalltdetdärsomintefårplatsalltdetdärsomintefårplatsallt
detdärsomintefårplatsalltdetdärsomintefårplatsalltdetdärsomintefårplatsalltdetdärso
mintefårplatsalltdetdärsomintefårplatsalltdetdärsomintefårplatsalltdetdärsomintefår
platsalltdetdärsomintefårplatsalltdetdärsomintefårplatsalltdetdärsomintefårplatsall
tdetdärsomintefårplatsalltdetdärsomintefårplatsalltdetdärsomintefårplatsalltdetdärs
omintefårplatsalltdetdärsomintefårplatsalltdetdärsomintefårplatsalltdetdärsomintefå
rplatsalltdetdärsomintefårplatsalltdetdärsomintefårplatsalltdetdärsomintefårplatsa
lltdetdärsomintefårplatsalltdetdärsomintefårplatsalltdetdärsomintefårplatsalltdetdä
rsomintefårplatsalltdetdärsomintefårplatsalltdetdärsomintefårplatsalltdetdärsominte
fårplatsalltdetdärsomintefårplatsalltdetdärsomintefårplatsalltdetdärsomintefårplats
alltdetdärsomintefårplatsalltdetdärsomintefårplatsalltdetdärsomintefårplatsalltdetd
ärsomintefårplatsalltdetdärsomintefårplatsalltdetdärsomintefårplatsalltdetdärsomint
efårplatsalltdetdärsomintefårplatsalltdetdärsomintefårplatsalltdetdärsomintefårplat
salltdetdärsomintefårplatsalltdetdärsomintefårplatsalltdetdärsomintefårplatsalltdet
därsomintefårplatsalltdetdärsomintefårplatsalltdetdärsomintefårplatsalltdetdärsomin
tefårplatsalltdetdärsomintefårplatsalltdetdärsomintefårplatsalltdetdärsomintefårpla
tsalltdetdärsomintefårplatsalltdetdärsomintefårplatsalltdetdärsomintefårplatsalltd
tdärsomintefårplatsalltdetdärsomintefårplatsalltdetdärsomintefårplatsalltdetdärsomi
ntefårplatsalltdetdärsomintefårplatsalltdetdärsomintefårplatsalltdetdärsomintefårpl
atsalltdetdärsomintefårplatsalltdetdärsomintefårplatsalltdetdärsomintefårplatsalltd
etdärsomintefårplatsalltdetdärsomintefårplatsalltdetdärsomintefårplatsalltdetdärsom
intefårplatsalltdetdärsomintefårplatsalltdetdärsomintefårplatsalltdetdärsomintefårp
lats

i meningsbyggnaderna i begreppsapparaternas tankar
i ordförrådets sortimentskåp i analysverktygslådan

i språkdräktens opassande passform
vanevanmaktens grepp

och den där kroppen som
och på plats här och nu
på hållplatserna

hållpunkterna de fastskruvade lösryckta punkterna
innan punkt och slut

och mellan raderna
mellan mellanrummen mellanformerna
mellan mittemellan

och tystadheten, bokstavligt tiget
den förtrogna förtegenheten den osvikliga trolösheten
de lösta skruvarna

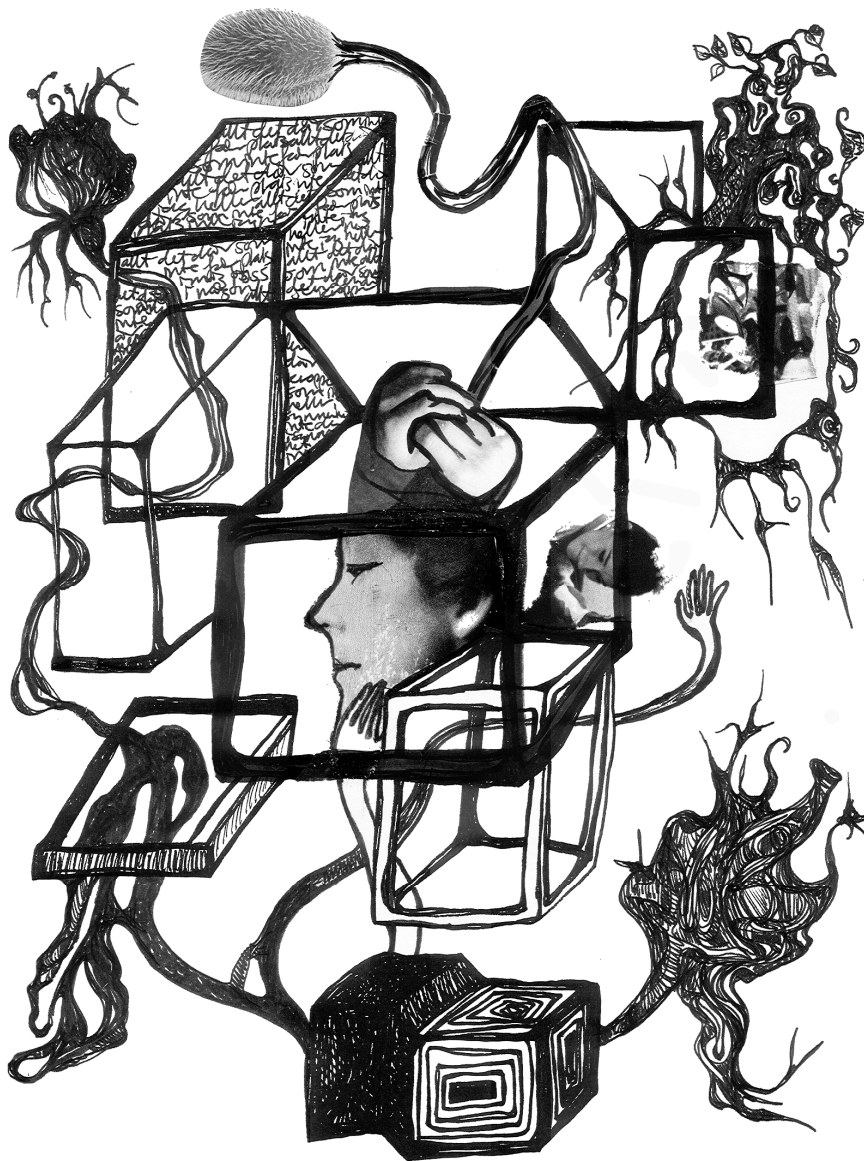
förlösningsmedlet upplösningsmedlet
alltings upplösning och där någonstans
ska det väl ändå finnas plats

Gå i frid! säger Dr Diagnos. Och låt ofriden gå bredvid och håll den i handen, den måste också få finnas. Och otron och ovetenskapen och odefinierbarheten. Bara olevandet får inte finnas.

Gå även om det inte finns någon väg. Dina spår blir vägen medan du går. Du kommer att hamna någon annanstans och någon annanstans är trevligt som omväxling även om det är otrevligt. Det blir så tråkigt att vara alldeles stilla. Och tråkighet urholkar själen. Sedan är det bara att gå vidare, och vidare, o.s.v.

Glöm inte bort att komma ihåg Dr Diagnos! Dr Diagnos finns alltid där för dig. Oavsett var du är eller inte är, oavsett vilka symtom du har eller inte har, oavsett vad du vill eller inte vill. Allting blir lite mindre outhärdligt om man formulerar det. Allting blir lite mindre ingenting. Och ingenting gör så ont som ingenting.

Gå i frid!

